

פסוקי ראש-השנה:

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ... שְׁבַתוֹן זְכוֹרֹן תְּרוּעָה... (ויקרא כג, כד)
וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ... יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם. (במדבר כט, א)

פסוקי היובל:

וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפֵר תְּרוּעָה בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר בְּכָל אֲרָצְכֶם. (ויקרא כה, ט)

פסוקי החצוצרות במדבר:

וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחְנֹת הַחַיִּים קִדְמָה. (במדבר י, ה)
וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחְנֹת הַחַיִּים תִּימָנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ לְמַסְעֵיהֶם. (במדבר י, ו)
וּבְהַקְהִיל אֶת הַקְּהָל תִּתְקַעוּ וְלֹא תִרְעוּ. (במדבר י, ז)

ברייתא 1:

מנין שבשופר?

תלמוד לומר: "והעברת שופר תרועה".

אין לי אלא ביובל, בראש השנה מנין?

תלמוד לומר: "בחדש השביעי", שאין תלמוד לומר "בחדש השביעי",

ומה תלמוד לומר "בחדש השביעי"? - שיהיו כל תרועות של חדש שביעי זה כזה.

ומנין שפשוטה לפניו?

תלמוד לומר: "והעברת שופר תרועה".

ומנין שפשוטה לאחריה?

תלמוד לומר: "תעבירו שופר".

ואין לי אלא ביובל, בראש השנה מנין?

תלמוד לומר: "בחדש השביעי", שאין תלמוד לומר "בחדש השביעי",

ומה תלמוד לומר "בחדש השביעי"? - שיהיו כל תרועות החדש השביעי זה כזה.

ומנין לשלש של שלש שלש?

תלמוד לומר: "והעברת שופר תרועה", "שבתון זכרון תרועה", "יום תרועה יהיה לכם".

ומנין ליתן את האמור של זה בזה ושל זה בזה?

תלמוד לומר: "שביעי" "שביעי" לגזירה שוה.

הא כיצד? שלש שהן תשע. שיעור תקיעה כתרועה, שיעור תרועה כשלשה שברים.

ברייתא 2:

"ותקעתם תרועה" - תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה.

אתה אומר תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה, או אינו אלא תקיעה ותרועה אחת היא?

כשהוא אומר "ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תרעו" - הוי אומר: תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה.

ומנין שפשוטה לפניו?

תלמוד לומר: "ותקעתם תרועה".

ומנין שפשוטה לאחריה?

תלמוד לומר: "תרועה יתקעו".

רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר: אינו צריך, הרי הוא אומר "ותקעתם תרועה שנית", שאין תלמוד לומר

"שנית", ומה תלמוד לומר "שנית" - זה בנה אב: שכל מקום שנאמר "תרועה" - תהא תקיעה שניה לה.

אין לי אלא במדבר, בראש השנה מנין?

תלמוד לומר "תרועה" "תרועה" לגזירה שוה.

ושלש תרועות נאמרו בראש השנה:

"שבתון זכרון תרועה", "יום תרועה", "והעברת שופר תרועה". ושתי תקיעות לכל אחת ואחת.

מצינו למדין: שלש תרועות ושש תקיעות נאמרו בראש השנה, שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים; "שבתון זכרון

תרועה", "והעברת שופר תרועה" - מדברי תורה, "יום תרועה יהיה לכם" - לתלמודו הוא בא.

רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: אחת מדברי תורה, ושתיים מדברי סופרים: "והעברת שופר תרועה" - מדברי תורה, "שבתון זכרון תרועה", ו"יום

תרועה יהיה לכם" - לתלמודו הוא בא.